

Týždeň od 14. do 20. júna

NIEŠť JEHO LÁSKU

TEXTY NA TENTO TÝŽDEŇ

Mat 28,18–20; 2Pet 3,18; 1Pet 3,8–15; Ozeáš 7, Zachariáš 10

ÚVODNÝ TEXT

Pán, Hospodin, mi dal jazyk učeníkov, aby som vedel unaveného posilniť slovom. Ráno čo ráno mi prebúdza ucho, aby som počúval ako učeníci. (Iz 50,4)

Kazateľ mal rušné sobotné ráno. Vstal skoro, urobil posledné prípravy na sobotnú školu a na kázanie, uistil sa, že má všetko potrebné na poobednú evanjelizačnú prednášku. Schmatol kľúče, zabuchol dvere a rýchlo vyštartoval do zboru.

Autom sa predieral cez pomerne hustú premávku. Hnevalo ho, že je práve v sobotu ráno na cestách toľko ľudí. Nechcel meškať. *Kam všetci smerujú?* Potom ho zrazu zablokovalo predbiehajúce auto. Dupol na brzdu a frustrované zdvihol päšť a zakričal na vodiča.

Nakoniec sa kazateľovi podarilo dostať do zboru. Vstal, aby začal učiť v jednej z tried. Pohľadom prešiel prítomných a vtom mu zrak spočinul na známej tvári vodičovi auta, na ktorého pred dvadsiatimi minútami trúbil.

Neskôr, keď člen zboru predstavil vodiča ako neadventistu, ktorý je v meste na návšteve príbuzných, kazateľ si uvedomil, že každá naša interakcia s ľuďmi – či už so známymi alebo s cudzími – by mala byť preniknutá láskou, ktorá vychádza z trvalého vzťahu s Bohom. Nikdy nevieme, ako naše činy môžu ovplyvniť ostatných. Je to o to vážnejšie, ak naším cieľom ako veriacich je predstavovať Božiu lásku.

OSNOVA LEKCIE

V predposlednej lekcii sa budeme venovať nášmu poslaniu zdieľať Božiu lásku a pravdu evanjelia s ľuďmi okolo nás. Nielenže takýmto životom prinesieme niečo krásne a pozitívne druhým, ale posilní to aj náš vlastný duchovný život.

- Mat 28,18–20: Naše veľké poslanie (nedeľa)
- Mat 4,23–25: Ježišov vzor praktickej služby lásky (pondelok)
- 1Pet 3,14–16: Zdieľanie nádeje s ostatnými (utorok)
- Jer 31,16–20: Boží záujem o Jeho „zablúdené“ deti (streda)
- Zach 10,10–12: Láska k našim blízkym, ktorí sa vzdialili od Boha (štvrtok)

VEĽKÉ POSLANIE

¹⁸Ježiš pristúpil a povedal im: „Daná mi je všetka moc na nebi aj na zemi.

¹⁹Chodte teda a získavajte mi učeníkov vo všetkých národoch a krstite ich v mene Otca i Syna i Svätého Ducha ²⁰a naučte ich zachovávať všetko, čo som vám prikázal. A hľa, ja som s vami po všetky dni až do konca sveta.“ (Mat 28,18–20)

Teraz však na vás zostúpi Svätý Duch, vy dostanete jeho moc a budete mi svedkami v Jeruzaleme, v celom Judsku i Samárii, až po kraj zeme. (Sk 1,8)

Keď videli Petrovu a Jánovu odvahu a uvedomili si, že Peter i Ján sú neučení a prostí ľudia, veľmi sa čudovali a spoznávali, že sú to tí, čo boli s Ježišom. (Sk 4,13)

Prečítaj si text „veľkého poverenia“ v Mat 28,18–20. Zapiš si, v akej súvislosti Ježiš hovorí o „všetkom“. (Sústred' sa na všetky tvary tohto slova. V gréčtine ide o rovnaké slovo *pas* a v texte sa nachádza štyrikrát.)

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

Ježiš nám dal poverenie, aby sme sa podelili o Jeho poslanstvo so svetom: „Chodte teda a získavajte učeníkov.“ Poslaním Cirkvi adventistov siedmeho dňa je získavať učeníkov, ktorí potom budú získavať ďalších učeníkov. Takto všetci hlásame večné evanjelium a poslanstvo troch anjelov (Zj 14,6–12), aby sme pripravili náš svet na Ježišov skorý návrat.

Vydávať svedectvo je povoláný každý, kto prijal nový život v Kristovi. Napriek tomu ľudia príliš často zaujímajú postoj, že svedectvo vydávať nemôžu alebo nechcú. Možno si pod „vydávaním svedectva“ predstavujú kázanie na verejnosti alebo vedenie zložitého biblického štúdia, a tak pokrútia hlavou: „Ja nie! V žiadnom prípade! Som introvert. Vydávanie svedectva nie je mojím duchovným darom.“

Skutočné vydávanie svedectva má však svoj pôvod v tom, že sme očitými svedkami toho, čo Boh koná v našom živote. Uvedomujeme si Jeho učenie, rastieme v ňom, a následne o svojej skúsenosti hovoríme ostatným. Boh je neskonale dobrý. To, čo pre nás urobil, je najlepšia správa, akú tento svet môže počuť. Nemôžeme a nemáme mlčať! Vykúpil nás a povolal nás menom – patríme Mu. Môže existovať lepšia správa pre kohokoľvek na svete?

Hoci učenici v ranej cirkvi neboli vzdelaní ani výreční, môžeme sa od nich veľa naučiť.

Čo znamenalo pre ranú cirkev svedčiť o svojej viere a o Kristovi (pozri Sk 1,8 a 4,13)? Aký vplyv mali Peter a Ján na tých, ktorí počúvali ich poslanstvo?

Peter a Ján svedčili: „Lebo nemôžeme nehovoriť o tom, čo sme videli a počuli.“ (Sk 4,20) „Boli s Ježišom“ (Sk 4,13) a boli nútení podeliť sa o to. Svätý Duch im dal odvahu a do ich slov vložil presvedčivú moc.

- **Venuj teraz nejaký čas modlitbe. Pros o odvahu, keď ťa Boh povedie k tým, ktorým môžeš smelo svedčiť. Pros o múdrosť, aby si vedel, kedy hovoriť a čo povedať. Prečítaj si 1Ján 4,7–11 a modli sa o takúto lásku.**

APLIKÁCIA

BEZ NÁTLAKU, ALE S MOCOU

²³A tak chodil po celej Galilei a učil v ich synagógach. Hlásal evanjelium o kráľovstve a uzdravoval každú chorobu a každý neduh medzi ľuďom. ²⁴Chýr o ňom sa rozšíril po celej Sýrii. Prinášali k nemu všetkých chorých, postihnutých rôznymi neduhmi a utrpením, posadnutých, námesačných a ochrnutých. A on ich uzdravoval. ²⁵Išli za ním mnohé zástupy z Galiley a Desiatmestia, z Jeruzalema, Judska a Zajordánska. (Mat 4,23–25)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Premýšľal si niekedy, čo Ježiša motivovalo v Jeho službe? Prečo každodenne, bez prestania uzdravoval, utešoval, povzbudzoval, kázal a učil? Každý deň. Desiatky, stovky, tisíce ľudí. O Ježišovi sa dozvedáme: „Pri pohľade na zástupy mu ich prišlo ľúto, lebo boli zbadačení a sklesnutí ako ovce bez pastiera.“ (Mat 9,36) Bola to Ježišova láska a súcit s ľudstvom, ktoré motivovali Jeho dielo. Aj nás by mala Božia láska viesť k tomu, aby sme cítili zodpovednosť za povere- nie, ktoré sme dostali – viesť ľudí k Bohu a k Jeho pravde (2Kor 5,14).

Už sa ti niekedy stalo, že si sa pozrel do tváre neznámeho človeka v dave a pomyslel si na večnosť – a rozmýšľal si, či pozná Ježiša? Už si niekedy pocí- til v sebe lásku, ktorú môže dať iba Boh, k úplne cudziemu človeku v núdzi? Božia láska nás vedie k tomu, aby sme cítili bremeno privádzať ľudí k Nemu. Jeremiáš to vyjadril nasledovne: „V srdci ma však slovo páliło ako blčiaci oheň, zadržávaný v mojich kostiach. Snažil som sa ho v sebe zadržat, ale nevládal som.“ (Jer 20,9)

Keď sa však delíme o Boha s ostatnými (svojimi slovami a skutkami), nikdy by sme sa nemali snažiť niekoho nútiť, aby prijal Boha a Jeho biblickú pravdu. Nátlak je v rozpore so samotnou podstatou Božej povahy. Boh nenútil Adama a Evu, aby sa vyhýbali stromu poznania dobra a zla (1Moj 2,16.17). Nenútil ľudí vstúpiť do korábu, aby boli zachránení pred potopou (1Moj 7,1). Nenútil Izraelitov, aby zostali v zmluve s Ním (5Moj 4,29–31). Namiesto toho naplňal ich potreby (Mat 4,23–25) a potom ich vyzval, aby Ho nasledovali. Ježiš nikdy nikoho nenútil nasledovať Jeho ani Jeho pravdu, ale nikdy sa nás ani nevzdáva (Mat 23,37).

Keď vydávame svedectvo o Bohu, mali by sme vždy zrkadliť Ježišov prístup. „Ježiš sa nikomu nevnučuje. Svedomie znásilňuje len satan a tí, čo sú vedení jeho duchom. ... Ak máme sklon škodiť a ubližovať tým, čo našu snahu nedo- ceňujú a nekonajú podľa našich predstáv, potom je to nezvratný dôkaz, že nás ovláda satanský duch.“ (DA 487; CL 316.317)

Potrebujeme sa otvoriť a dovoliť Bohu, aby nás použil ako spolupracovníkov v svojom diele. Žijeme vo svete, ktorý nenávidí pravdu. To nám však nesmie brániť, aby sme sa o ňu delili premysleným a láskyplným spôsobom. Pamä- tajme, že často je to práve naše osobné svedectvo, čo má najväčšiu váhu, najmä keď sa človek zoznamuje s Božou pravdou (Zj 12,11).

APLIKÁCIA ■ Prečítaj si 2Pet 3,17.18. Akými spôsobmi rastieš v milosti a poznaní? Ako je to zjavné v tvujich interakciách s ľuďmi okolo teba?

AKO VYDÁVAŤ SVEDECTVO O JEŽIŠOVI?

¹⁴Ale ak aj trpíte pre spravodlivosť, ste blahoslavení. Nemajte z nich strach a neľakajte sa, ¹⁵ale Pána, Krista, posväťte vo svojich srdciach. Budte stále pripravení k obhajobe pred každým, kto by od vás žiadal, aby ste vydali počet z nádeje, ktorú máte, ¹⁶ale robte to v tichosti, s bázňou a dobrým svedomím, aby tí, čo znevažujú váš dobrý spôsob života v Kristovi, boli zahanbení v tom, z čoho vás ohovárajú. (1Pet 3,14–16)

Otázka pre každého z nás znie: Komu vydávaš svedectvo o Ježišovi? Poštárovi, predavačke v obchode, človeku, ktorého stretávaš pri venčení psa? Boh volá každého veriaceho, aby Mu v tomto diele pomohol. Zároveň nás zmocňuje svojimi darmi, aby sme mohli vyznať, že nám dal „jazyk učeních, aby som vedel občerstviť ustátého slovom“ (Iz 50,4; Roh.). Povinnosťou kresťana je tiež byť vždy pripravený obhájiť (gr. *apologia*) vieru a nádej, ktorými žijeme (1Pet 3,15).

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

Prečítaj si 1Pet 3,8–16. Aké je hlavné posolstvo týchto veršov?

Tu je niekoľko jednoduchých tipov, ktoré by ste mali mať na pamäti, keď uvažujete o tom, ako byť zámernejší v zdieľaní Ježiša s ostatnými:

- Zoznám sa s niekým a postupne si s ním vybuduj priateľstvo. Tvoja vrúcnosť, láskavosť a úprimný záujem o danú osobu (to, že budeš „milujúci“) môžu tomuto človeku pomôcť prísť bližšie k Bohu. (Niektorí to nazývajú „evanjelizácia prostredníctvom priateľstva“)
- Modli sa, aby Svätý Duch pôsobil na srdce človeka. Modli sa za správne príležitosti na interakciu s ním.
- Hľadaj prirodzené spôsoby, ako hovoriť o svojich vlastných skúsenostiach viery alebo sa za ne modliť. Pros Boha, aby ti dal odvalu, ale zároveň ohľaduplnosť v tvojom prístupe.
- Nájdi spôsob, ako zoznámiť nového priateľa s ostatnými z tvojho zboru, aby mohol zažiť prijatie vášho cirkevného spoločenstva. Ďalším krokom môže byť skupinové štúdium Biblie.
- Modli sa za konkrétne potreby alebo otázky, ktoré by tvoj nový priateľ mohol mať, a hľadaj príležitosť ukázať mu, ako Biblia ponúka útechu, rady a vedenie v našich životoch. Môžeš sa najprv podeliť o jedno biblické zaslúbenie alebo odpovedať na jednu otázku, ktorá otvorí dvere k hlbšej diskusii.
- Príde čas, keď sa budeš chcieť opýtať svojho priateľa, či by nechcel urobiť ďalší krok (štúdium Biblie a nakoniec krst). Neponáhľaj sa s týmito krokmi, ale ani neotáľaj. Modli sa o múdrosť spoznať ten pravý čas.
- Naše činy by mali odhaľovať, kto sme. To, ako sa v správame k ostatným, bude hovoriť za všetko. Keď sa náš charakter formuje na Ježišovu podobu (posvätenie), budeme žiť tak, aby sme k Nemu priťahovali čo najviac ľudí.

- **Kto je ten jeden človek, ktorého ti Boh postavil do cesty a za ktorého sa môžeš začať tento týždeň cielene modliť a hovoriť mu o Ježišovi?**

APLIKÁCIA

ZABLÚDENÉ DIEŤA

18Zretelne počujem nariekať Efrajim: „Karhal si ma a ja som sa dal karhať ako nesrokrotený býček. Prived' ma späť a navrátim sa, veď ty si Hospodin, môj Boh. **19**Keď som sa odvrátil, obanoval som to, keď som to pochopil, bil som sa po bedrách, hanbil som sa, červenal, lebo som niesol hanbu svojej mladosti.“ (Jer 31,18.19)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM Mnohí na vlastnej koži prežili bolesť a zármutok z toho, že ich dieťa sa, napriek hlbokkej duchovnej výchove, v ktorej vyrástlo, rozhodlo odísť od Boha.

Efrajim, Boží vyvolený národ, sa odvrátil od Hospodina. Čo sa dozvedáme z textov Oz 4,17 a Ozeáš 7 o hriechoch Efrajima?

Dozvedáme sa tiež, že Ráchel, Efrajimova stará mama, metaforicky plače, pretože Efrajim sa vzdialil od Hospodina (Jer 31,15). Boh odpovedá na jej veľký smútok týmito slovami: „Zadrž vzlykanie i slzy v očiach, lebo tvoja námaha dostane odmenu, znie výrok Hospodina, vrátia sa z nepriateľskej krajiny. Tvoje potomstvo má nádej, znie výrok Hospodina,„synovia sa vrátia na svoje územie.“ (Jer 31,16.17)

Namiesto toho, aby Ráchel plakala nad svojím zablúdeným dieťaťom, dostáva povzbudenie, aby mala nádej. Čo ďalšie sa dozvedáme z tejto kapitoly? Prečítaj si Jer 31,18.19.

Prostredníctvom týchto príbehov sa dozvedáme, že vždy existuje nádej (podobne ako v prípade Efrajima a Gomer), pretože Boh sa svojich detí nevzdáva. Hoci Boh opakovane karhá svoj vzdorovitý ľud, Boží súcitiť nikdy nezlyháva a Jeho posolstvo v tejto kapitole pokračuje (pozri Jer 31,20).

Môžeme cítiť veľkú bolesť, frustráciu a sklúčenosť, alebo dokonca negatívne hovoriť o tých, ktorí sú nám blízki a ktorí odišli zo vzťahu s Bohom. Boh nám tu však pripomína, že v žiadnom prípade nezabúda na zablúdené dieťa. Božie myšlienky na takého človeka nie sú prchavé, ale sú úprimné a prenikavé. Boh v skutočnosti hovorí, že Jeho srdce túži po týchto ľuďoch. Túži, aby sa k Nemu vrátili. A Jeho milosrdenstvo je veľké.

APLIKÁCIA ■ Čím ťa napĺňa poznanie Božej reakcie na Ráchelinu bolesť z Efrajimovej vzdorovitosti a odklonu od Boha? Ako to ovplyvňuje tvoj vzťah k tým, o ktorých vieš, že sa vzdialili od Pána? K akému postoju ťa to zároveň motivuje a povzbudzuje?

„PRIVEDIEM ICH SPÄŤ“

¹⁰„Privediem ich späť z egyptskej krajiny a z Asýrie ich zhromaždím, privediem ich do krajiny Gileád a Libanon, no nebude pre nich dost' miesta. ¹¹Keď pôjdu cez more úzkosti, on zrazí vlny do mora a vyschnú všetky hlbiny Nílu, zrutí sa pycha Asýrie a zmizne berla Egypta. ¹²Posilním ich v Hospodinovi a budú spolu kráčať v jeho mene,“ znie výrok Hospodina. (Zach 10,10–12)

Všetci sme v našom vzťahu k Bohu prežili slabé alebo neisté chvíle – údolia, kde naše srdce bolo neverné alebo kde sme boli jednoducho príliš dlho vlažní. Čo ťa privedlo späť do pevného vzťahu s Ním?

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

Zachariáš 10 obsahuje niekoľko krásnych posolstiev o tom, ako Boh privádza svoj ľud späť k sebe. Prečítaj si pozorne túto kapitolu a všimni si jej hlavné posolstvo.

V praxi môže byť náročné vedieť, ako sa stotožniť a komunikovať s milovanou osobou, ktorá odišla zo vzťahu s Bohom. Možno premýšľaš, ako by sa situácia mohla vyvíjať inak a s iným výsledkom. Možno by si rád vedel, ako s takýmto človekom komunikovať teraz, keď má iný pohľad na svet. A možno sa cítiš frustrovaný a bezmocný pre zlé rozhodnutia, ktoré tento človek stále robí. Takéto myšlienky budú vždy ovplyvňovať tvoj postoj k milovanému človeku. Je preto veľmi dôležité, aby sme trávili dostatok času s naším Spasiteľom a aby sme hovorili z vlastnej skúsenosti.

Svedectvo nášho života, naše činy, slová a modlitby za naše zblúdené dieťa alebo nášho partnera, ktorý odišiel od Boha, môžu radikálne zmeniť ich životy a budúcnosť. (Prečítaj si v Luk 22,31.32 a Ján 21,15–17, ako Ježišove modlitby za Petra zmenili jeho život.) Nenechaj sa opantať smútkom, neskľzni do odsudzovania. Namiesto toho požiadaj Boha, aby tieto pocity nahradil láskou, ktorú môže dať iba On. Pros Boha, aby ťa prikryl svojou povahou, aby si mohol byť príkladom láskyplného a nesebeckého postoja. Pamätaj: „Nič nevplyva na človeka viac než nesebecký život. Najsilnejším dôkazom v prospech evanjelia je milý a láskavý kresťan.“ (MH 470; CZ 337)

Prostredníctvom nášho príkladu – života, ktorý je stály a ukazuje na Krista – tí, ktorí Ho odmietli, uvidia v nás niečo, čo môže pochádzať iba od Boha. Uvidia pokoj, ktorý presahuje každé chápanie, lásku, ktorá sa nikdy nevzdá, a nádej, ktorá verí napriek všetkým prekážkam. Božia láska k nám aj k našim blízkym nikdy neochabuje. A túto lásku, ktorú každý deň prijímame, môžeme dávať ľuďom okolo nás.

- **K čomu nás povzbudzuje text Ef 3,17–19? Je niekto v tvojom živote, kto sa vzdialil od Boha? Ako mu môžeš tento týždeň prejaviť Kristovu lásku prostredníctvom svojich modlitieb, skutkov alebo povzbudivých slov?**

APLIKÁCIA

PODNETY NA ZAMYSLENIE

„Základom zbožnosti je láska. Ak niekto čistou nesebeckou láskou nemiluje svojho blížneho, nemôže hovoriť ani o čistej láske k Bohu, aj keby ju akokoľvek vrúčne vyznával. Túto lásku nemožno získať tým, že sa vynasnažíme milovať ľudí, musíme ju mať v srdci. Keď nad naším sebestvom zvíťazí Kristus, naše srdce sa naplní jeho láskou. Skutočne kresťanskú povahu budeme mať vtedy, keď sa nás zmocní túžba nezištne pomáhať iným a byť im na požehnanie. A keď vo svojom vnútri pocítíme nebeské ovzdušie, prejaví sa nám to aj na tvári.“ (COL 384; KP 309.310)

„Tí, ktorí sa najaktívnejšie a s oddanou vernosťou venujú práci na získavaní duší pre Ježiša Krista, sa najlepšie rozvíjajú v duchovnosti a oddanosti.“ (Ev 356)

„Silu na odpor voči zlu možno najskôr získať misijnou službou.“ (AA 105; PN 60)

„Ak s ním chceme prežívať radosť – radosť z pohľadu na zástupy vykúpené jeho obeťou – musíme mať účasť na jeho úsilí o ich záchranu.“ (DA 142; CL 88)

„Tí, čo zavrhujú prednosť spoločenstva s Kristom v službe, zavrhujú tým jedinou možnosť ako získať spôsobilosť byť s ním účastníkmi jeho slávy.“ (Ed 264; Vých 228)

NÁMETY NA SPOLOČNÉ UVAŽOVANIE

1. Prečo je láska základnou nevyhnutnosťou účinného vydávania svedectva?
2. Aká je vaša skúsenosť s poznaním, že získavanie ľudí pre Krista je spojené s osobným a živým vzťahom s Bohom?
3. Čo potrebujeme vedieť alebo poznať, ak chceme druhým hovoriť o Bohu? Existuje niečo ako základný predpoklad vydávania svedectva? Ak áno, čo to je?
4. Čím by ste začali biblické štúdium s neveriacim človekom? Sústredili by ste sa najprv na dokázanie určitých vieroučných bodov, alebo na pozvanie spoznať Ježiša?
5. Zaspievajte si pieseň „Ja viem, Pán je záchrancom mojím“ (číslo 189 zo spevníka „Spievajme Hospodinovi“). Zamyslite sa nad slovami, ktoré spievate.

ZHRNUTIE

Keď Božia láska a Jeho živé, mocné Slovo naplnia náš každodenný život, budeme cítiť vnútorné pobádanie milovať Ho a priblížiť Ho ľuďom okolo nás. O Bohu by sme mali vydávať svedectvo, ktoré bude vychádzať z našej modlitby a nášho rozjímania. Pri vydávaní svedectva by sme mali veriť, že Božie slovo, ktoré vychádza z Jeho úst, sa k Nemu nevráti naprázdno, ale vykoná, čo sa Mu páči, a podarí sa mu vykonať to, na čo Ho poslal (Iz 55, 11).